

Zakon o porezu na dobit

(Nar. nov., br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 138/20, 114/22 i 114/23)

– urednički pročišćeni tekst –

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Porez na dobit utvrđuje se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.
- (2) Raspodjela i pripadnost prihoda od poreza na dobit uređuje se posebnim zakonom.

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplata kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/49, 26. 6. 2003.),
- Direktiva Vijeća 2004/76/EZ od 29. travnja 2004. o izmjenama Direktive 2003/49/EZ o omogućavanju prijelaznog razdoblja nekim državama članicama u vezi s primjenom zajedničkog sustava poreza na isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/106, 30. 4. 2004.),
- Direktiva Vijeća 2006/98/EZ o prilagođavanju pojedinih direktiva u području oporezivanja zbog pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 363/129, 20. 12. 2006.),
- Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenos imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL L 310/34, 25. 11. 2009.),
- Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (preinaka) (SL L 345/8, 29. 12. 2011.),
- Direktiva Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 219/40, 25. 7. 2014.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2015/121 od 27. siječnja 2015. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 21/1, 28. 1. 2015.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL L 193/1, 19. 7. 2016.) i
- Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (SL L 144/1, 7. 6. 2017).

II. POREZNI OBVEZNIK

1. Opće odredbe

Članak 2.

- (1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.
- (2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).
- (3) Porezni obveznik je i fizička osoba koja utvrđuje dohodak na način propisan za samostalne djelatnosti prema propisima o oporezivanju dohotka ili koja počinje obavljati takvu samostalnu djelatnost ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.
- (4) Fizička osoba iz stavka 3. ovoga članka obveznik je plaćanja poreza na dobit ako u prethodnom poreznom razdoblju ostvari ukupni primitak veći od 1.000.000,00 eura.

(5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.

(7) Osobe navedene u stavku 5. i stavku 6. ovoga članka, koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od osam dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ako se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

(8) Investicijski fondovi bez pravne osobnosti koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojem su osnovani nisu obveznici poreza na dobit.

(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik ili njegov pravni slijednik koji ne potpada pod odredbe stavka od 1. do 8. ovoga članka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i čija se dobit ne oporezuje drugdje.

2. Rezident i nerezident

Članak 3.

(1) Rezidenti su u smislu članka 2. stavka 1. ovoga Zakona pravne i fizičke osobe čije je sjedište upisano u sudski ili drugi registar ili upisnik u Republici Hrvatskoj ili kojima se mjesto stvarne uprave i nadzor poslovanja nalazi u Republici Hrvatskoj. Rezidenti su i poduzetnici fizičke osobe s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj čija je djelatnost upisana u registar ili upisnik.

(2) Nerezidenti su osobe kojima nije utvrđena rezidentnost prema stavku 1. ovoga članka, prema posebnom zakonu ili međunarodnom ugovoru.

3. Poslovna jedinica nerezidenta

Članak 4.

Poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezidenta) iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona utvrđuje se u skladu s općim poreznim propisom.

III. POREZNA OSNOVICA

1. Opće odredbe

Članak 5.

(1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta čini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.

(3) Poreznu osnovicu nerezidenta čini samo dobit ostvarena u tuzemstvu, a utvrđuje se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Rashodima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i rashodi po osnovi uplaćenih premija dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja koje poslodavac uplaćuje u korist zaposlenika, uz njegov pristanak, tuzemnom dobrovoljnom mirovinskom fondu koji je

registriran u skladu s propisima koji uređuju dobrovoljno mirovinsko osiguranje, a na koje se ne plaća porez na dohodak prema Zakonu o porezu na dohodak.

(6) Rashodima poreznog razdoblja ne smatraju se rashodi koji nisu u svezi s obavljanjem djelatnosti poreznog obveznika niti su posljedica obavljanja djelatnosti.

(7) Porezni obveznik koji u prethodnom poreznom razdoblju nije ostvario prihode veće od 1.000.000,00 eura može poreznu osnovicu utvrditi prema novčanom načelu.

(8) Porezna osnovica iz stavka 7. ovoga članka utvrđuje se tako da se porezna osnovica iz stavka 1. ovoga članka prije propisanih dodatnih uvećanja ili umanjenja uveća ili umanja za određene nenovčane transakcije i nerealizirane dobitke/gubitke te određene novčane transakcije i realizirane dobitke/gubitke.

(9) Porezna osnovica poreznog razdoblja iz stavka 8. ovoga članka dodatno se:

- a) uvećava za
 - 1) rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine
 - 2) rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
 - 3) rashode vrijednosnog usklađenja potraživanja od kupca za isporučena dobra i obavljene usluge
 - 4) rashode od rezerviranja
 - 5) rashode od nerealiziranih tečajnih razlika
 - 6) rashode od ostalih nenovčanih transakcija
 - 7) smanjenja potraživanja od poslovnih aktivnosti
 - 8) smanjenja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
 - 9) smanjenja zaliha
 - 10) povećanja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
 - 11) povećanja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
 - 12) ostale korekcije koje povećavaju dobit i
- b) umanjuje za
 - 1) prihode od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
 - 2) prihode od rezerviranja
 - 3) prihode od nerealiziranih tečajnih razlika
 - 4) prihode od ostalih nenovčanih transakcija
 - 5) povećanja potraživanja od poslovnih aktivnosti
 - 6) povećanja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
 - 7) povećanja zaliha
 - 8) smanjenja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
 - 9) smanjenja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
 - 10) ostale korekcije koje smanjuju dobit.

(10) Nakon proteka roka za naplatu određenih stavki iz stavka 8. ovoga članka ili po realizaciji stavki koji su dodatno umanjili ili uvećali poreznu osnovicu iz ovoga članka iste se uključuju u poreznu osnovicu na način propisan ovim Zakonom, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

(11) Porezni obveznik koji namjerava promijeniti način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka podnosi Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznog razdoblja izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice ako zadovoljava uvjete iz stavka 7. i stavka 12. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od prvog dana poreznog razdoblja.

(12) Porezni obveznik koji je i obveznik poreza na dodanu vrijednost može izabrati način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka ako primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama sukladno posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(13) Porezni obveznik koji je izabrao način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka mora zadržati isti način utvrđivanja porezne osnovice najmanje tri porezna razdoblja ako zadovoljava uvjete iz toga stavka i uvjete iz stavka 12. ovoga članka.

(14) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Članak 5.a

(1) Prava propisana odredbama ovoga Zakona i/ili međunarodnih ugovora, koja se osobito odnose na umanjenje porezne osnovice, izuzeća, oslobođenja od plaćanja poreza i poreza po odbitku ili umanjenje porezne obveze, porezni obveznik neće moći koristiti za aranžmane ili niz aranžmana ako se utvrdi da ih je porezni obveznik osnovao radi ostvarivanja, kao glavne svrhe ili jedne od glavnih svrha, navedenih pogodnosti, te kao takvi, s obzirom na sve relevantne činjenice i okolnosti, nisu autentični.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, aranžman predstavlja bilo koju poslovnu transakciju, aktivnost, shemu, sporazum, obvezu ili događaj, a može se sastojati od više mjera ili dijelova.

(3) Aranžman ili niz aranžmana smatraju se neautentičnima u mjeri u kojoj nisu osnovani radi valjanih komercijalnih razloga koji odražavaju gospodarsku stvarnost, odnosno ako su osnovani radi utaje ili izbjegavanja poreza.

Članak 5.b

(1) Iznimno od članka 5. stavka 1. ovoga Zakona obveznici poreza na dobit iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona mogu osnovicu poreza na dobit utvrditi u paušalnom

iznosu ako u prethodnom poreznom razdoblju nisu po osnovi obavljanja gospodarske djelatnosti ostvarili prihode veće od 1.000.000,00 eura.

(2) Oporezivanje prema stavku 1. ovoga članka ne mogu primijeniti osobe iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona ako obavljaju samo djelatnost po osnovi koje su obveznici poreza na dobit ili po osnovi te djelatnosti ostvaruju više od 50% ukupnih prihoda.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za potrebe utvrđivanja paušalne obveze poreza na dobit vodi evidenciju o prihodima po osnovi obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka koji namjerava plaćati porez na dobit u paušalnom iznosu podnosi zahtjev za plaćanje poreza u paušalnom iznosu Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznog razdoblja. Porezni obveznik kojemu se tijekom poreznog razdoblja prema članku 2. stavku 7. Zakona utvrdi obveza plaćanja poreza na dobit može zahtjev iz ovoga članka podnijeti u roku od osam dana nakon utvrđenja obveze plaćanja poreza na dobit.

(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu, iznos predujma paušalnog poreza i razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 6. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi, pri čemu razlika uplate godišnjeg paušalnog poreza dopijeva 15-og dana od dana isteka poreznog razdoblja, a isti dan se utvrđuje pravo na povrat preplaćenog iznosa godišnjeg paušalnog poreza i vraća se poreznom obvezniku nakon podnošenja zahtjeva.

(6) Visinu paušalne porezne osnovice i paušalne obveze poreza na dobit, rokove plaćanja te evidencije i izvješća u svezi s paušalnim oporezivanjem utvrđuje pravilnikom ministar financija.

(7) (Brisan.)

(8) (Brisan.)

2. Smanjenje porezne osnovice

Članak 6.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje se:

- 1) za prihode od dividendi i udjela u dobiti koji su utvrđeni na način propisan ovim Zakonom.
 - 1.1) Prihodima iz točke 1. ovoga stavka smatraju se prihodi:
 - a) čiji je isplatelj obveznik plaćanja poreza na dobit prema ovom Zakonu ili istovjetne vrste poreza, i
 - b) čiji je isplatelj osnovan kao društvo čiji je pravni oblik usporediv s društvom kapitala, trgovačkim društvom odnosno društvom ili drugom osobom čiji je pravni oblik i način obračuna i plaćanja poreza usporediv s obveznicima poreza na dobit prema ovom Zakonu, i
 - c) koji isplatelju nisu porezno priznati rashod odnosno odbitak.
 - 1.2) Kada su prihodi od dividendi ili udjela u dobiti ostvareni iz država članica EU smatra se da su ispunjeni uvjeti iz točke 1. podtočke 1.1. a) i b) ovoga stavka ako je isplatelj:
 - a) obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i
 - b) društvo koje poprima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i
 - c) rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
 - 2) za prihode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti) ako su bili uključeni u poreznu osnovicu,
 - 3) za prihode od naplaćenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,
 - 4) za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima do vrijednosti propisane u članku 12. ovoga Zakona,
 - 5) za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima.
- (2) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja koji su bili uključeni u poreznu osnovicu.
- (3) Za svote iz stavka 1. ovoga članka može se iskazati porezni gubitak, odnosno gubitak se može povećati, uz uvažavanje pravila o državnim potporama i potporama male vrijednosti.
- (4) Poticaji iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji sadrže državnu potporu moraju biti odobreni sukladno posebnim propisima o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

(5) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovog Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.

(6) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje se za iznos potpora primljenih radi ublažavanja negativnih posljedica u slučaju nastanka posebnih okolnosti u smislu općeg poreznog propisa.

(7) Iznos primljene potpore iz stavka 6. ovoga članka ne utječe na prag prihoda iz članka 2. stavka 4., članka 5. stavka 7., članka 5.b stavka 1. i članka 28. ovoga Zakona.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi sa smanjenjem porezne osnovice.

3. Povećanje porezne osnovice

Članak 7.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona povećava se:

- 1) za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,
- 2) za svotu amortizacije iznad svota propisanih u članku 12. ovoga Zakona,
- 3) za 50% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
- 4) za 50% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća,
- 5) za manjkove na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak,
- 6) za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
- 7) za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
- 8) za zatezne kamate između povezanih osoba,
- 9) za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
- 10) za darovanja iznad svote iz stavka 7. i. 9. ovoga članka i za darovanja koja poreznom obvezniku ili povezanoj osobi donose izravnu ili neizravnu korist,
- 11) za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,
- 12) za rashode utvrđene u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prirezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima koji su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama,
- 13) za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice, a koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode iz stavka 1. ovoga članka, osim za rashode iz točke 9. i 12. toga stavka, ne povećava se porezna osnovica kada se sukladno Zakonu o porezu na dohodak obračunava i plaća porez na dohodak.

(3) U troškove iz stavka 1. točke 4. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

- 1) za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,
- 2) za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,
- 3) za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) (Brisan.)

(5) (Brisan.)

(6) Iznimno od stavka 1. točke 3. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 22,00 eura.

(7) Porezno priznatim rashodima darovanja smatraju se darovanja u naravi ili novcu, u iznosu do 2 % prihoda ostvarenog prethodnog ili tekućeg poreznog razdoblja, koja su učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama, tijelima državne uprave, lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, darovanja dana za svrhe utvrđene strateškim projektima prema posebnim propisima ili strategijom nadležnih ministarstava

moгу biti utvrđena u iznosu većem od 2 % prihoda ostvarenog prethodnog ili tekućeg poreznog razdoblja na temelju Odluke nadležnog ministarstva donesene uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(9) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala te troškovi prijevoza i smještaja u zdravstvene ustanove) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret sredstava fizičke osobe, a pod uvjetom da je darovanje odnosno plaćanje troškova obavljeno na žiroračun primatelja dara ili zdravstvene ustanove te na temelju vjerodostojnih isprava.

(10) Porezna osnovica povećava se za privremeno nepriznate rashode.

(11) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovoga Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak priznavanja rashoda iz stavka 7. i 8. ovoga članka.

Članak 7.a

(1) Svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinska ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost, koja se može sankcionirati sukladno propisima kaznenog zakonodavstva, ne priznaje se kao porezno priznat trošak poslovanja.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s utvrđivanjem porezne osnovice.

4.1. Kamate na zajmove dioničara i članova društva

Članak 8.

(1) U kamate iz članka 7. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija.

(2) Zajmovima dioničara, odnosno člana društva, prema stavku 1. ovoga članka, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamči dioničar odnosno član društva te zajmovi od povezanih osoba.

(3) Svota udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu korisnika kredita određuje se za porezno razdoblje kao prosjek uplaćenog kapitala, zadržane dobiti i rezervi, zadnji dan svakog mjeseca poreznog razdoblja.

4.2. Vrijednosno usklađenje i otpis potraživanja

Članak 9.

(1) Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijea potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su objavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije povezana osoba, prema posebnom propisu u slučaju stečaja, arbitraže ili mirjenja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja od nepovezanih osoba, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 663,61 euro po pojedinom dužniku koji je obveznik poreza na dobit ili poreza na dohodak po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti. Priznaje se i otpis zastarjelih potraživanja do 26,54 eura od nepovezanih fizičkih osoba čiji dug nije nastao po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti, ako ukupno utvrđeno potraživanje po pojedinoj osobi na zadnji dan poreznog razdoblja ne prelazi taj iznos.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, porezno priznatim rashodom kreditne institucije smatra se iznos otpisa potraživanja (glavnice i kamate iskazane u приходima) od nepovezane fizičke ili pravne osobe, a koja su prethodno bila vrijednosno umanjena i rezervirana u skladu s propisima Hrvatske narodne banke.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka kreditna institucija se odriče prava naplate otpisanog iznosa potraživanja te o istome dostavlja dužniku i jamcu pisanu izjavu o prestanku njihove obveze u navedenom iznosu otpisa, a iznos otpisane obveze ne smatra se oporezivim prihodom odnosno primitkom i nema utjecaja na druge pragove propisane ovim Zakonom.

(7) Kreditna institucija dužna je uz prijavu poreza na dobit dostaviti pregled otpisa izvršenih sukladno stavcima 5. i 6. ovoga članka, u ukupnom iznosu te po pojedinom plasmanu i korisniku kredita.

(8) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezno priznati rashod je otpis potraživanja iskazanih u prihodima od nepovezane osobe ako porezni obveznik dokaže da troškovi pokretanja određenih postupaka iz stavka 3. ovoga članka premašuju iznos potraživanja ili ako dokaže da je pažnjom dobrog gospodarstvenika pokrenuo određene radnje s ciljem naplate potraživanja pri čemu je utvrdio konačnu nemogućnost naplate otpisanog iznosa potraživanja.

(9) Porezno priznatim rashodom smatraju se otpisi potraživanja koji su potvrđeni u skladu s posebnim propisom o stečaju potrošača i posebnim propisom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja.

4.3. Vrijednosno usklađenje zaliha i financijske imovine

Članak 10.

(1) Rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

(2) Rashodi zaliha po osnovi manjkova zaliha priznaju se u visini utvrđenoj odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost.

Članak 10.a

Ako je tijekom poreznog razdoblja fizičkoj osobi isplaćen predujam dobiti, a istekom tog poreznog razdoblja ostvarena dobit nije dostatna za pokriće takvog predujma, tada se nastala razlika smatra primitkom koji se oporezuje u skladu sa Zakonom o porezu na dohodak.

4.4. Rezerviranja

Članak 11.

(1) Pri utvrđivanju porezne osnovice ne priznaju se rezerviranja, osim za namjene propisane u ovomu članku.

(2) Priznaju se kao rashod rezerviranja za rizike i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po započetim sudskim sporovima).

(3) Rezerviranja kod banaka za rizike od potencijalnih gubitaka priznaju se kao rashod u obračunanoj svoti, ali najviše do visine koju određuju propisi Hrvatske narodne banke.

(4) Rezerviranja kod osiguravajućih društava koja se obvezatno formiraju u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje, priznaju se osiguravajućem društvu kao rashod u obračunanim svotama, ali najviše do visine ili gornje granice u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje.

(5) Priznaju se kao rashod rezerviranja za neiskorištene godišnje odmomore sukladno računovodstvenim propisima.

(6) Ukidanje ili uporaba rezervacija priznaje se na način da se prihodi izuzmu i rashodi priznaju tako da u poreznu osnovicu nisu ponovno uključeni prihodi i rashodi koji su prethodno povećavali ili smanjivali poreznu osnovicu, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Rezerviranja iz stavka 5. ovoga članka obvezno se ukidaju u sljedećem poreznom razdoblju na način propisan stavkom 6. ovoga članka.

4.5. Amortizacija

Članak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(2) Amortizacija se obračunava pojedinačno.

(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava čiji je pojedinačni trošak nabave veći od 665,00 eura i vijek trajanja duži od godinu dana.

(4) Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.

(5) Godišnje amortizacijske stope utvrđuju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

- 1) za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
- 2) za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
- 3) za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
- 4) za računala, računalnu opremu i programe, mobilne telefone i opremu za računalne mreže (2 godine), 50%,
- 5) za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%.

(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga članka mogu se podvostručiti.

(7) Ako porezni obveznik obračunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obračunana amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.

(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi način otuđenu ili uništenu dugotrajnu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.

(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi način otuđena ili uništena.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjnjen za revaloriziranu svotu koja je do trenutka prodaje, darovanja, otuđenja na drugi način i uništenja uključena u prihode.

(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obračunana na otpisanu dugotrajnu imovinu.

(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz priznaje se do 54.000,00 eura troška nabave po jednom sredstvu. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija iznad navedene svote priznaje se samo ako sredstvo služi isključivo za registriranu djelatnost najma ili prijevoza.

(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otuđenja ili uništenja.

(15) Ne priznaju se rashodi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.

(16) Poreznom obvezniku koji u dugotrajnoj imovini ima evidentirana plovila, zrakoplove, apartmane i kuće za odmor priznaje se kao rashod amortizacija takve imovine pod uvjetima:

- 1) da je porezni obveznik registriran za djelatnost iznajmljivanja i prijevoza plovilima i zrakoplovima, odnosno za djelatnost iznajmljivanja apartmana i kuće za odmor, i
- 2) da po osnovi korištenja plovila i zrakoplova ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 7% nabavne vrijednosti takve imovine, i
- 3) da po osnovi korištenja apartmana i kuće za odmor ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 5% nabavne vrijednosti takve imovine.

(17) Porezni obveznik koji u poreznom razdoblju ne ispunji uvjete iz stavka 16. ovoga članka, dužan je za to porezno razdoblje uvećati poreznu osnovicu za rashod amortizacije takve imovine, te za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.

(18) Poreznom obvezniku čija je imovina iz stavka 16. ovoga članka u prethodnim poreznim razdobljima amortizirana, priznaju se troškovi koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine u skladu s ovim Zakonom, ako isti u poreznom razdoblju ispunjava uvjete iz stavka 16. ovoga članka. Ako porezni obveznik ne ispunji u poreznom razdoblju uvjete iz stavka 16. ovoga članka, istom se uvećava porezna osnovica za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.

(19) Poreznom obvezniku koji koristi imovinu iz stavka 16. ovoga članka na temelju poslovnog najma, priznaju se troškovi najma takve imovine, te troškovi nastali po osnovi korištenja iste imovine u skladu s ovim Zakonom, pod uvjetom da je porezni obveznik u poreznom razdoblju po osnovi korištenja takve imovine ostvario prihod najmanje u visini troškova najma. Ako porezni obveznik ne ispunji u poreznom razdoblju navedeni uvjet, istom se uvećava porezna osnovica za trošak najma takve imovine i pripadajuće troškove nastale po osnovi korištenja takve imovine.

(20) U smislu stavka 16. ovoga članka, plovilom se smatra brod ili brodica (jahta) i čamac unutarnje plovidbe koje služi razonodi, športu ili rekreaciji te najmu.

(21) U smislu stavka 16. ovoga članka, zrakoplovom se ne smatra zrakoplov koji služi za redoviti i izvanredni zračni prijevoz putnika.

(22) Ako porezni obveznik u poslovnim knjigama iskazuje vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine navedene u ovom članku, u porezno priznate rashode poreznog razdoblja može se uključiti samo iznos koji bi bio utvrđen primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(23) Oporezivim prihodom ne smatra se iznos razlike između ostvarenih bespovratnih novčanih sredstava isplaćenih iz fondova Europske unije i državnog proračuna Republike Hrvatske za provedbu mjere trajne obustave ribolovne aktivnosti ili mjere trajnog ukidanja prava na obavljanje ribolova obalnim mrežama potegačama, malim plivaticama i gospodarskog sakupljanja crvenog koralja uz uništenje plovila ili ribolovnih alata, u skladu s posebnim propisima, i neamortiziranog troška nabave uništenog plovila odnosno ribolovnih alata prema stavku 10. ovoga članka.

5. Porezna osnovica u poslovanju između povezanih osoba rezidenta i nerezidenta

Članak 13.

(1) Ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ustvorili između nepovezanih osoba, tada porezni obveznik za iznos dobiti koja bi bila ostvarena, kada bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, provodi usklađenje.

(2) Povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobe kod kojih jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu druge osobe, ili iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva.

(3) Pri utvrđivanju i procjeni jesu li poslovni odnosi između povezanih osoba iz stavka 2. ovoga članka ugovoreni po tržišnim cijenama može se koristiti jedna od sljedećih metoda:

(a) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena po kojoj se cijene za prodane proizvode, robu ili usluge u kontroliranim poslovima uspoređuju s onima u nekontroliranim poslovima i usporedivim okolnostima.

(b) Metoda trgovačkih cijena po kojoj se utvrđuje cijena po kojoj se roba nabavljena od povezanih osoba prodaje nepovezanim osobama. Tako utvrđena cijena umanjuje se za odgovarajuću bruto trgovačku maržu koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Dobiveni ostatak je cijena po kojoj je roba mogla biti nabavljena od nepovezanih osoba.

(c) Metoda dodavanja bruto dobiti na troškove po kojoj se prvo utvrđuju troškovi proizvoda, poluproizvoda ili usluga koje je imala osoba koja je proizvode, poluproizvode ili usluge prodala drugoj povezanoj osobi. Na tako utvrđene troškove dodaje se odgovarajuća bruto dobit koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Tako dobiveni iznos je cijena po kojoj su proizvodi, poluproizvodi ili usluge mogli biti nabavljeni od nepovezanih osoba.

(d) Metoda podjele dobiti po kojoj se eliminira učinak posebnih uvjeta na dobit u poslovima između povezanih osoba. Ova eliminacija provodi se utvrđivanjem podjele dobiti koju bi nepovezane osobe očekivale sudjelovanjem u jednom ili više poslova. Po metodi podjele dobiti, najprije se utvrđuje podjela dobiti između povezanih osoba u jednom ili više poslova u kojima te osobe sudjeluju. Nakon toga procjenjuje se podjela dobiti do koje bi došlo da su u poslu u postojećim tržišnim uvjetima sudjelovale nepovezane osobe te se tako utvrđeni udjeli u dobiti raspoređuju na povezane osobe.

(e) Metoda neto dobitka po kojoj se ispituje ostvarena netodobit u odnosu na neku osnovu kao što su ukupni troškovi, prihodi od prodaje, imovina ili vlastiti kapital koju jedna osoba ostvaruje u poslovima s jednom ili više povezanih osoba. Tako ostvarena neto dobit uspoređuje se s neto dobitkom sličnih osoba u sličnim okolnostima.

(4) Poslovni odnosi između povezanih osoba priznat će se samo ako porezni obveznik posjeduje i na zahtjev Porezne uprave pruži podatke i informacije o povezanim osobama i poslovnim odnosima s tim osobama, metodama kojima se koristi za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena, razlozima za odabiranje konkretnih metoda te načinu na koji se provodi usklađenje.

(5) Odredbe ovoga članka odnose se i na povezane osobe iz stavka 2. ovoga članka koje su rezidenti ako jedna od povezanih osoba:

- 1) ima povlaštenu porezni status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit, ili
- 2) ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

(6) Podrobniju razradu i upute u svezi s primjenom odredaba ovoga članka donosi ministar financija.

5.1. Kamate između povezanih osoba

Članak 14.

(1) Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(2) Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(3) Kamatnu stopu iz stavka 1. i 2. ovoga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka porezni obveznik može kamatu iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđivati prema uvjetima i na način propisan člankom 13. ovoga Zakona i pod uvjetom da taj način primjenjuje na sve ugovore.

(5) Odredbe ovoga članka odnose se i na povezane osobe iz članka 13. stavka 5. ovoga Zakona.

5.2. Prethodni sporazum o transfernim cijenama

Članak 14.a

(1) Prethodni sporazum o transfernim cijenama i ugovornim odnosima iz članka 13. i 14. ovoga Zakona jest sporazum između poreznog obveznika i Ministarstva financija Porezne uprave te poreznih tijela drugih država u kojima su povezane osobe rezidenti ili posluju preko poslovne jedinice, kojim se za transakcije između povezanih osoba, prije nego što su započele, utvrđuje odgovarajući skup kriterija kao što su metode, usporednice, odgovarajuća usklađivanja ili ključne pretpostavke u vezi s budućim događajima, da bi se odredile transferne cijene za te transakcije tijekom određenog vremenskog razdoblja.

(2) Prethodni sporazum o transfernim cijenama obvezujući je za poreznog obveznika i za Ministarstvo financija, Poreznu upravu za vrijeme za koje je sklopljen.

(3) Troškove sklapanja prethodnog sporazuma o transfernim cijenama u cijelosti snosi porezni obveznik.

(4) Način sklapanja, sadržaj, rokove važenja i iznose troškova sklapanja prethodnih sporazuma o transfernim cijenama pravilnikom propisuje ministar financija.

6. Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata

Članak 15.

(1) Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata jest dobit utvrđena prema ovom Zakonu koja se može pripisati poslovnoj jedinici u Republici Hrvatskoj.

(2) Pri utvrđivanju porezne osnovice, dobit poslovne jedinice mora odgovarati onoj dobiti koju bi ostvarila poslovna jedinica kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim okolnostima, te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je poslovna jedinica, pritom uzimajući u obzir obavljene funkcije, imovinu koju koristi te sve rizike koje je preuzela bilo kojim putem.

(3) Pri utvrđivanju dobiti poslovne jedinice priznaju se rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući opće upravne i administrativne rashode, bilo da su nastali u tuzemstvu ili inozemstvu.

7. Promjena metode utvrđivanja porezne osnovice

Članak 16.

(1) Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit mora na prvi dan poreznog razdoblja za koje utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti voditi poslovne knjige prema propisima o računovodstvu.

(2) Na kraju prvoga poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za nastavku navedene pozicije iz početne bilance:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dani predujmovi za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgraničenja
- + zahtjevi za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza
- obveze prema dobavljačima za robu i usluge
- obveze za primljene predujmove od kupaca za robu i usluge
- pasivna vremenska razgraničenja
- dugoročna rezerviranja
- obveze za porez na promet i istovrsne poreze.

(3) Početnu bilancu iz stavka 1. ovoga članka obveznik dostavlja uz prijavu poreza na dobit Poreznoj upravi.

(4) Na kraju prvog poreznog razdoblja u kojemu je porezni obveznik izabrao način utvrđivanja porezne osnovice prema članku 5. stavku 7. ovoga Zakona, porezni obveznik je dužan utvrđenu dobit uvećati i umanjiti uz primjenu suprotnog predznaka pozicija iz stavka 2. ovoga članka te uvećati za obveze prema zaposlenima, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

8. Porezni gubitak

Članak 17.

(1) Ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima porezni gubitak.

(2) Porezni gubitak prenosi se i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u sljedećih pet godina, ako Zakon ne određuje drukčije.

(3) Ako se prenosi pravo za nadoknadu gubitka pri spajanjima, pripajanjima i podjelama na pravne sljednike tijekom poreznog razdoblja, pravo na prijenos gubitka počinje teći u razdoblju u kojemu je pravni sljednik stekao pravo na prijenos gubitka.

(4) Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

(5) Pravnom sljedniku prestaje pravo na prijenos poreznoga gubitka:

- 1) ako pravni prednik već dva porezna razdoblja prije statusne promjene ne obavlja djelatnosti, ili
- 2) ako tijekom dva porezna razdoblja od nastanka statusne promjene bitno promijeni djelatnost pravnog prednika.

(6) Za iznos iskorištenoga poreznoga gubitka, pravni sljednik je dužan uvećati poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojem je prestalo pravo na prijenos poreznoga gubitka sukladno stavku 5. ovoga članka.

(7) Stavci 5. i 6. ovoga članka primjenjuju se i u slučaju kada se u poreznom razdoblju struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za više od 50% u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja.

(8) Stavci 5., 6. i 7. ovoga članka ne primjenjuju se za pravnog sljednika koji bitno promijeni djelatnost zbog očuvanja radnih mjesta ili sanacije poslovanja.

9. Preoblikovanje, likvidacija, stečaj i okončanje poslovanja**Članak 18.**

(1) Ako se porezni obveznik preoblikuje (mijenja pravni oblik), pri čemu se nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza, promjena ne utječe na oporezivanje.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(3) U slučaju okončanja likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, porezni obveznik na zadnji dan poreznog razdoblja zatvara poslovne knjige, sastavlja zaključna financijska izvješća i utvrđuje poreznu obvezu. Ako na zadnji dan tog poreznog razdoblja sva imovina nije unovčena, u poreznu osnovicu se uključuju iznosi kao da je imovina unovčena.

(4) Imovina se na kraju razdoblja likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima, procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) Ako se pri promjeni pravnog oblika ili likvidaciji ili drugom postupku kojim porezni obveznik okončava poslovanje sukladno posebnim propisima iz imovine izuzimaju stvari i prava ili se ta imovina koristi za ulaganja, primjenjuju se odredbe članka 7. ovoga Zakona.

(6) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe stavaka od 1. do 5. ovoga članka.

10. Spajanje, pripajanje i podjela**Članak 19.**

(1) Spajanje je transakcija kojom prestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na novo društvo (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(2) Pripajanje je transakcija kojom nestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na drugo postojeće društvo (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(3) Podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje:

1) pri razdvajanju društva (u daljnjem tekstu: preneseno društvo), društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom sve imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj) u skladu s propisima koji uređuju to područje.

2) pri odvajanju društvo (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelja), u skladu s propisima koji uređuju to područje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje.

(4) Prava i obveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreznih obveznika iz porezno-pravnog odnosa preuzima pravni sljednik.

(5) Porezni obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku spajanja, pripajanja ili podjele.

11. Stjecanje i vrednovanje prava pri spajanju, pripajanju i podjeli**Članak 20.**

(1) U slučaju spajanja, pripajanja ili podjele prema članku 19. ovoga Zakona porezni obveznik dužan je prethodno iskazana usklađenja vrijednosti ili procjene imovine uključiti u poreznu osnovicu, osim ako primjenjuje odredbe članka 20.a do 20.r ovoga Zakona.

(2) Ako porezni obveznik nema iskazana usklađenja iz stavka 1. ovoga članka te ako sukladno računovodstvenom propisu nije bio dužan, nije izvršio i ne treba izvršiti određena usklađenja vrijednosti, tada postupci iz članka 19. ovoga Zakona nemaju utjecaja na oporezivanje.

(3) U slučaju kada nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik dužan je za svrhe oporezivanja procijeniti imovinu i otkriti skrivene pričuve, a razliku, zajedno s već iskazanim pričuvama, uključiti u poreznu osnovicu, osim ako primjenjuje odredbe članka 20.a do 20.r ovoga Zakona.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na sve obveznike poreza na dobit i neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava ili društava preuzimatelja.

12. Spajanje, podjela, djelomična podjela, prijenos imovine i zamjena dionica trgovačkih društava iz različitih država članica prema Direktivama 90/434/EEZ i 2005/19/EZ**12.1. Opće odredbe****Članak 20.a**

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona u primjeni Direktiva Vijeća 90/434/EEZ i 2005/19/EZ, imaju sljedeće značenje:

1) trgovačkim društvom rezidentom države članice EU smatra se društvo koje:

- 1.1) ima jedan od oblika za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja, koji vrijedi za spajanja, podjelu, djelomičnu podjelu, prijenos imovine i zamjenu dionica društava iz različitih država članica EU te za prijenos sjedišta europskog društva (u nastavku: SE) ili europske zadruge (u nastavku: SCE) između država članica, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,
- 1.2) je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama, je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za spajanja, podjelu, djelomičnu podjelu, prijenos imovine i zamjenu dionica društava iz različitih država članica EU te za prijenos sjedišta SE ili SCE između država članica, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.
- 2) spajanje označava poslovnu aktivnost u kojoj:
 - 2.1) jedno ili više društava prestaju s radom bez postupka likvidacije, prenose cjelokupnu imovinu i obveze u drugo postojeće društvo u zamjenu za doznačavanje vrijednosnih papira njihovim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala drugog društva te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
 - 2.2) dva ili više društava se gase bez postupka likvidacije, prenose svu imovinu i obveze u društvo koje su osnovali u zamjenu za doznačavanje vrijednosnih papira njihovim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala novog društva te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
 - 2.3) se društvo gasi bez postupka likvidacije te prenosi cjelokupnu imovinu i obveze u društvo koje drži sve vrijednosne papire koje predstavljaju njegov kapital,
- 3) podjela označava poslovnu aktivnost u kojoj se društvo gasi bez postupka likvidacije, a sva imovina i obveze prenose se u dva ili više postojećih društava u zamjenu za proporcionalnu emisiju vrijednosnih papira njezinim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala drugog društva koje prima imovinu i obveze, te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
- 4) djelomična podjela označava poslovnu aktivnost u kojoj društvo, bez da se gasi, prenosi jednu ili više gospodarskih cjelina na jedno ili više postojećih ili novih društava pri čemu najmanje jednu gospodarsku cjelinu ostavlja u društvu koje vrši prijenos u zamjenu za proporcionalnu emisiju vrijednosnih papira koji predstavljaju kapital društava članovima društva, koji stječu imovinu i obveze te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
- 5) prijenos imovine označava poslovnu aktivnost u kojoj društvo, bez da se gasi, prenosi, sve ili jednu ili više gospodarskih cjelina, u drugo već osnovano društvo ili u društvo koje osniva u zamjenu za izdavanje ili prijenos vrijednosnih papira koji predstavljaju udjele u kapitalu društva preuzimatelja članovima prenesenog društva,
- 6) zamjena dionica ili udjela označava poslovnu aktivnost kojom postojeće ili novo društvo (društvo stjecatelj) stječe vrijednosne papire drugog društva u zamjenu za izdavanje ili prijenos vlastitih vrijednosnih papira članovima preuzetog društva u zamjenu za vrijednosne papire koji predstavljaju kapital preuzetog društva, uz uvjet da nakon zamjene vrijednosnih papira društvo stjecatelj stekne ili daljnjim stjecanjem vrijednosnih papira zadrži većinu glasačkih prava u preuzetom društvu, te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
- 7) preneseno društvo označava društvo koje prenosi svu svoju imovinu i obveze ili prenosi jednu ili više gospodarskih cjelina,
- 8) društvo preuzimatelj označava društvo koje prima svu imovinu i obveze, ili prima jednu ili više gospodarskih cjelina prenesenog društva,
- 9) preuzeto društvo označava društvo čiji je kapital steklo drugo društvo zamjenom vrijednosnih papira,
- 10) društvo stjecatelj označava društvo koje je steklo kapital drugog društva zamjenom vrijednosnih papira,
- 11) gospodarska cjelina označava svu imovinu i obveze društva koja u poslovno-organizacijskom smislu predstavlja neovisni poslovni subjekt odnosno subjekt sposoban za potpuno samostalno poslovanje vlastitom imovinom,

- 12) prijenos sjedišta je postupak u kojemu SE ili SCE društvo, bez likvidacije ili osnivanja nove pravne osobe, obavlja prijenos svoga sjedišta iz jedne države članice u drugu državu članicu EU.

Članak 20.b

(1) Kod spajanja, podjele ili djelomične podjele, provedenih prema članku 20.a – 20.r ovoga Zakona, porezni obveznik mora u poreznom razdoblju iskazati skrivene pričuve, koje se odnose na preostalu i prenesenu imovinu.

(2) Iznos koji predstavlja skrivene pričuve iz stavka 1. ovoga članka izračunava se kao razlika između fer-vrijednosti i porezne vrijednosti prenesene imovine i obveza prema stanju na dan sastavljanja porezne prijave.

(3) Fer-vrijednost je iznos po kojem se može prodati ili na drugi način zamijeniti imovina ili kojim je moguće podmiriti obveze ili za koji je moguće zamijeniti podijeljen kapital između dobro obavještenih i voljnih stranaka u poslu, u kojem su stranke međusobno neovisne i jednakopravne.

(4) Porezna vrijednost pojedine imovine ili obveza je iznos koji se dobije procjenom te imovine i obveza kod obračuna poreza, odnosno iznos koji se dobije izračunom porezno priznatih prihoda i rashoda, odnosno dobiti ili gubitka.

(5) Prenesena imovina i obveze su imovina i obveze društva koje obavlja prijenos koje je, slijedom spajanja, podjele ili djelomične podjele, stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom društva preuzimatelja u državi članici društva koje prijenos obavlja i ima utjecaj na dobit ili gubitak pri obračunu poreza.

12.2. Prijenos imovine

Članak 20.c

(1) Ako se kod prijenosa imovine i obveza iz članka 20.a točke 5. ovoga Zakona u prenesenom društvu ostvaruje dobit koja se pripisuje prenesenoj gospodarskoj cjelini, ta se dobit ne oporezuje. Ako se kod prijenosa imovine i obveza u prenesenom društvu ostvaruju gubici koji se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini, ti se gubici ne priznaju.

(2) Preneseno društvo je dužno procijeniti primljene vrijednosne papire društva preuzimatelja prema njihovoj fer-vrijednosti na dan prijenosa.

Članak 20.d

(1) Društvo preuzimatelj može preuzeti rezerviranja koje je stvorilo preneseno društvo, te prava i obveze u svezi s tim rezerviranjima pod istim uvjetima koja su vrijedila u prenesenom društvu, ako se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini.

(2) Društvo preuzimatelj može preuzeti porezne gubitke pod istim uvjetima koji bi vrijedili u prenesenom društvu, ako se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini.

(3) Društvo preuzimatelj procjenjuje preuzetu imovinu i obveze, amortizira preuzetu imovinu te utvrđuje dobit ili gubitak u svezi s preuzetom imovinom i obvezama prema poreznoj vrijednosti na dan prijenosa kod prenesenog društva, odnosno na način kao da prijenos nije izvršen.

Članak 20.e

(1) U slučajevima kada tuzemno preneseno društvo prenosi dio ili cijelu gospodarsku cjelinu na društvo preuzimatelja sa sjedištem u državi članici EU u zamjenu za dionice društva preuzimatelja, razlika koja nastaje ne oporezuje se, pod uvjetom da društvo preuzimatelj nastavi obavljati djelatnost u tuzemstvu putem poslovne jedinice.

(2) U slučajevima kada preneseno društvo sa sjedištem u jednoj državi članici EU, koje u tuzemstvu obavlja djelatnost putem poslovne jedinice, prenosi dio ili cijelu gospodarsku cjelinu na društvo preuzimatelja u drugoj državi članici u zamjenu za dionice prenesenog društva, razlika koja nastaje između tržišne vrijednosti prenesene gospodarske cjeline i njezine porezne vrijednosti se ne oporezuje, pod uvjetom da društvo preuzimatelj nastavi obavljati djelatnost u tuzemstvu putem poslovne jedinice.

(3) Ako društvo preuzimatelj ne nastavi obavljati djelatnost u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka ili u roku od 5 godina od dana prijenosa otuđi prenesenu gospodarsku cjelinu, pozitivna razlika koja nastaje između fer-vrijednosti prenesene gospodarske cjeline i njezine porezne vrijednosti se oporezuje.

Članak 20.f

Preneseno društvo i društvo preuzimatelj ostvaruju prava iz članka 20.c, 20.d i 20.e ovoga Zakona pod uvjetom da su rezidenti Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i to:

- ako su preneseno društvo i društvo preuzimatelj rezidenti Republike Hrvatske, za prijenos gospodarske cjeline u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU,
- ako je preneseno društvo rezident druge države članice EU, a društvo preuzimatelj je rezident Republike Hrvatske, za prijenos gospodarske cjeline koja se nalazi u Republici Hrvatskoj, ako nakon prijenosa prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici ne pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja izvan Republike Hrvatske,
- ako je društvo preuzimatelj rezident druge države članice EU, a preneseno društvo rezident Republike Hrvatske ili druge države članice EU, pod uvjetom da nakon prijenosa prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja u Republici Hrvatskoj.

12.3. Spajanje i podjela

Članak 20.g

(1) Ako se kod spajanja, podjele i djelomične podjele iz članka 20.a točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona, u prenesenom društvu na dan spajanja, podjele ili djelomične podjele ostvaruje dobit ili gubitak koji se odnosi na prenesenu imovinu i obveze, dobit se ne oporezuje, a gubitak se ne priznaje.

(2) Kod spajanja, podjele ili djelomične podjele provedenih prema članku 20.g – 20.j ovoga Zakona, porezni obveznik u poreznom razdoblju koje prethodi spajanju, podjeli ili djelomičnoj podjeli, prema članku 19. ovoga Zakona, iskazuje skrivene pričuve, koje se ne oporezuju u trenutku spajanja, podjele ili djelomične podjele, ali se povećanoj amortizaciji sučeljavaju prihodi u istom iznosu.

Članak 20.h

(1) Društvo preuzimatelj može preuzeti rezerviranja koje je stvorilo preneseno društvo, te prava i obveze u svezi s tim rezerviranjima pod istim uvjetima koja bi vrijedila u prenesenom društvu da do prijenosa nije došlo.

(2) Društvo preuzimatelj može preuzeti porezne gubitke pod istim uvjetima koji bi vrijedili u prenesenom društvu, da do prijenosa nije došlo.

(3) Kod društva preuzimatelja ne oporezuje se dobiti koje ostvari kod ukidanja udjela u kapitalu prenesenog društva ako je prije spajanja, podjele ili djelomične podjele imalo udjele u kapitalu prenesenog društva.

(4) Društvo preuzimatelj procjenjuje preuzetu imovinu i obveze, amortizira preuzetu imovinu te utvrđuje dobit ili gubitak u svezi s preuzetom imovinom i obvezama prema poreznoj vrijednosti na dan prijenosa kod prenesenog društva odnosno na način kao da prijenos nije izvršen.

(5) Ako član društva koji kod spajanja, podjele ili djelomične podjele pri zamjeni vrijednosnih papira prenesenog društva za vrijednosne papire društva preuzimatelja ostvari dobit odnosno gubitak, neće se oporezivati, odnosno priznati u svrhe oporezivanja.

(6) Stavak 5. ovoga članka se ne primjenjuje ako je član društva rezident Republike Hrvatske i primi naknadu u novcu ili ako nije rezident Republike Hrvatske, a imatelj je vrijednosnih papira u prenesenom društvu i društvu preuzimatelju preko poslovne jedinice koju ima u Republici Hrvatskoj.

(7) Član društva iskazuje primljene vrijednosne papire društva preuzimatelja po poreznoj vrijednosti koju su imali vrijednosni papiri prenesenog društva u trenutku spajanja, podjele ili djelomične podjele.

Članak 20.i

(1) Ako društvo preuzimatelj ima udio u kapitalu prenesenog društva, kapitalni dobiti koje ostvari društvo preuzimatelj, zbog ukidanja udjela u kapitalu, neće se oporezivati.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima kada društvo preuzimatelj ima manje od 10% vlasničkog udjela u kapitalu društva koje se prenosi.

(3) Kod spajanja, podjele, djelomične podjele ili zamjene dionica iz članka 20.a ovoga Zakona, dodjela vrijednosnih papira društva preuzimatelja članovima prenesenog društva u zamjenu za vrijednosne papire koji predstavljaju kapital prenesenog društva, ne oporezuje se.

Članak 20.j

Preneseno društvo i društvo preuzimatelj ostvaruju prava iz članka 20.g, 20.h i 20.i ovoga Zakona pod uvjetom da su rezidenti Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i to:

- ako su preneseno društvo i društvo preuzimatelj rezidenti Republike Hrvatske, neovisno o tome da li se gospodarska cjelina prenesenog društva nalaze u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU,
- ako je preneseno društvo rezident druge države članice EU, a društvo preuzimatelj je rezident Republike Hrvatske, pod uvjetom da nakon spajanja, podjele ili djelomične podjele prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici ne pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja izvan Republike Hrvatske,
- ako je društvo preuzimatelj rezident druge države članice EU, a preneseno društvo rezident Republike Hrvatske ili druge države članice EU, pod uvjetom da nakon spajanja, podjele ili djelomične podjele prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja u Republici Hrvatskoj.

12.4. Prijenos poslovne jedinice

Članak 20.k

(1) Ako spajanje, podjela, djelomična podjela ili prijenos imovine uključuje stalnu poslovnu jedinicu prenesenog društva koja se nalazi u drugoj državi članici, država članica u kojoj preneseno društvo ima sjedište neće oporezivati tu poslovnu jedinicu.

(2) Preneseno društvo može u dobit uključiti gubitke poslovne jedinice koji nisu bili nadoknađeni.

(3) Kod spajanja, podjele, djelomične podjele ili prijenosa imovine iz stavka 1. ovoga članka država članica u kojoj poslovna jedinica ima sjedište i država članica u kojoj društvo preuzimatelj ima sjedište na takav prijenos primijenit će glede oporezivanja

odredbe članka 20.a – 20.o ovoga Zakona. Isto se primjenjuje kada se stalna poslovna jedinica nalazi u istoj državi članici u kojoj je društvo preuzimatelj rezident.

(4) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, kada država članica društva koje se prenosi primjenjuje načelo oporezivanja svjetske dobiti, ima pravo oporezivanja bilo koje dobiti ili kapitalnih dobitaka stalne poslovne jedinice koji su posljedica spajanja, podjele, djelomične podjele ili prijenosa imovine, pod uvjetom da uračuna porez koji bi bio obračunan na tu dobit ili kapitalne dobitke u državi članici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

12.5. Zamjena dionica i udjela

Članak 20.i

(1) Ako pri zamjeni dionica i udjela član preuzetog društva ostvaruje kapitalne dobitke, oni se ne oporezuju, a gubitak koji bi bio ostvaren zamjenom vrijednosnih papira preuzetog društva ne priznaje se u svrhu oporezivanja.

(2) Ako član društva primi plaćanje u novcu, obveznik je poreza u dijelu koji odgovara plaćanju u novcu, pri čemu se ostvareni dobitak ili gubitak u razmjernom dijelu pripisuje gotovinskom plaćanju i fer-vrijednosti vrijednosnih papira društva stjecatelja.

(3) Član društva procjenjuje vrijednosne papire preuzetog društva prema poreznoj vrijednosti koju su vrijednosni papiri preuzetog društva imali kod njega u trenutku zamjene.

(4) Društvo stjecatelj procjenjuje primljene vrijednosne papire preuzetog društva prema njihovoj fer-vrijednosti na dan zamjene.

Članak 20.m

Članak 20.l ovoga Zakona se primjenjuje pod uvjetom da su društvo stjecatelj i preuzeto društvo rezident Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i ako je član društva rezident Republike Hrvatske ili ako nije rezident Republike Hrvatske, a imatelj je vrijednosnih papira preuzetog društva i društva stjecatelja preko poslovne jedinice u Republici Hrvatskoj.

Prijenos sjedišta SE ili SCE

Članak 20.n

Kod prijenosa sjedišta SE ili SCE društva iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu EU, i iz druge države članice EU u Republiku Hrvatsku, takav prijenos sjedišta ne dovodi do oporezivanja dobitaka u državi članici iz koje je sjedište preneseno, ostvarenih od imovine i obveza SE ili SCE društva prema članku 20.c ovoga Zakona, pod uvjetom da ta društva ostaju povezana sa stalnom poslovnom jedinicom tog SE ili SCE društva u državi članici iz koje je izvršen prijenos sjedišta.

12.7. Zajedničke odredbe

Članak 20.o

Za oporezivanje pri prijenosu imovine, oporezivanje pri zamjeni dionica i oporezivanje kod spajanja, podjele i djelomične podjele, prema članku 20.a – 20.n ovoga Zakona, odredbe o prijenosima vrijednosnih papira koji predstavljaju udjel u kapitalu, primjenjuju se i na društva kao što su primjerice društva s ograničenom odgovornošću, kod kojih kapital ne predstavljaju vrijednosni papiri.

Članak 20.p

Odredbe članka 20.a – 20.o ovoga Zakona neće se primjenjivati ako je razvidno da poslovno spajanje, podjela, djelomična podjela, prijenos imovine, zamjena dionica ili prijenos sjedišta nekog SE ili SCE društva za glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva ima utaju poreza ili izbjegavanje poreza.

Članak 20.r

(1) Preneseno društvo, društvo preuzimatelj i član društva imaju prava i obveze prema članku 20.a – 20.p ovoga Zakona, ako su ispunili propisane uvjete i na osnovi prijave postupaka spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenosa imovine i zamjene dionica Poreznoj upravi.

(2) Ako uvjeti iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni, preneseno društvo, društvo preuzimatelj i član društva nemaju prava i obveze prema članku 20.a – 20.p ovoga Zakona. U tom slučaju, preneseno društvo obvezno je u poreznu osnovicu uključiti skrivene pričuve iz članka 20.b ovoga Zakona.

(3) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 21.

(Brisan.)

Članak 22.

(Brisan.)

Članak 23.

(Brisan.)

Članak 24.

(Brisan.)

Članak 25.

(Brisan.)

Članak 26.

(Brisan.)

Članak 27.

(Brisan.)

V. POREZNA STOPA

Članak 28.

Porez na dobit plaća se na utvrđenu poreznu osnovicu po stopi:

- 1) 10% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi do 1.000.000,00 eura, ili
- 2) 18% ako su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi veći od 1.000.000,00 eura.

V.a Porezne olakšice i oslobođenja za porezne obveznike koji obavljaju djelatnost na potpomognutim područjima

Članak 28.a

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti, odnosno na području Grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit.

(2) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti, odnosno na području Grada Vukovara, plaćaju 50% od propisane stope poreza.

(3) Iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

(4) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. i 2. ovoga članka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika ako je isti proveo u radnom odnosu na neodređeno vrijeme kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske, odnosno na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

(5) Način ostvarivanja porezne olakšice iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se pravilnikom koji donosi ministar financija u suradnji s ministrom nadležnim za regionalni razvoj.

VI. RAZDOBLJE UTVRĐIVANJA POREZNE OBVEZE

Članak 29.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati tri godine.

(3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:

- 1) razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
- 2) razdoblje od premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
- 3) razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
- 4) razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjele,
- 5) razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,
- 6) razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
- 7) razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije,
- 8) razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do okončanja poslovanja sukladno posebnim propisima.

(4) Porezni obveznik koji namjerava pokrenuti postupke iz stavka 3. točaka 3., 4. i 7. u slučaju okončanja likvidacije i točke 8. ovoga članka, dužan je te postupke najaviti Poreznoj upravi najkasnije 30 dana prije početka obavljanja formalnih radnji prema nadležnim tijelima te dostaviti podatke o ovlaštenom poreznom savjetniku ako je on uključen u provođenje navedenog postupka.

(5) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti.

(6) Obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu poduzetnike iz stavka 5. ovoga članka obvezuje sljedeće tri godine. U opravdanim slučajevima i na temelju pisanog zahtjeva poreznog obveznika taj rok može biti i kraći, o čemu Porezna uprava donosi rješenje. Opravdanim slučajevima

osobito se smatraju cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te značajno izmijenjeni uvjet (više od 50%) zbog kojeg je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.

VII. URAČUNAVANJE POREZA PLAĆENOG U INOZEMSTVU

Članak 30.

(1) Ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovnih jedinica) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uračunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu.

(2) Iznos poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se tako da se na dobit ili prihode ostvarene u inozemstvu primijeni stopa za uračunavanje. Stopa za uračunavanje izračunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarena dobit samo iz tuzemnog poslovanja.

(3) U svrhu uračunavanja plaćenog poreza u inozemstvu iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik je dužan Poreznoj upravi predložiti dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu.

VII.a PRAVILA PROTIV PREMJEŠTANJA DOBITI

Pravilo o ograničenju kamate

Članak 30.a

(1) Porezni obveznik kao porezno priznati rashod može utvrditi prekoračene troškove zaduživanja nastale u poreznom razdoblju samo do:

- 1) 30% dobiti prije kamata, poreza i amortizacije (EBITDA) ili
- 2) 3.000.000,00 EUR ako se tako dobije veći iznos nego prema točki 1. ovoga stavka.

(2) Smatra se da porezni obveznik ostvaruje prekoračene troškove zaduživanja kada troškovi zaduživanja prekoračuju oporezivi prihod od kamate ili drugi ekonomski istovjetni oporezivi prihod.

(3) U smislu stavka 1. ovoga članka, troškovima zaduživanja smatraju se kamate na sve oblike duga, drugi troškovi ekonomski istovjetni kamati i troškovi koji su nastali u vezi s prikupljanjem sredstava, što među ostalim uključuje plaćanja u okviru zajmova kojima se sudjeluje u dobiti, pripisane kamate na instrumente poput zamjenjivih obveznica i obveznica bez kupona, iznosi u okviru alternativnih financijskih aranžmana kao što je islamsko bankarstvo, element financijske pristojbe plaćanja financijskog leasinga, kapitalizirana kamata koja je uključena u vrijednost imovine ili amortizacija kapitalizirane kamate, iznosi koji se mjere upućivanjem na povrat financiranja u skladu s pravilima o transfernim cijenama, ako je primjenjivo, iznosi nominalnih kamata u okviru izvedenih instrumenata ili aranžmani za zaštitu od rizika u odnosu na zaduživanje subjekta, pozitivne ili negativne tečajne razlike pri pozajmljivanju i instrumenti povezani s prikupljanjem sredstava, naknade za jamstva za financijske aranžmane, mehanizmi naknade i slični troškovi koji se odnose na zaduživanje.

(4) Za potrebe stavka 1. ovoga članka, pri izračunu EBITDA-e uzimaju se u obzir samo oporezivi prihodi te se dobiti prije poreza dodaju porezno priznati troškovi amortizacije utvrđeni prema ovom Zakonu te ukupni troškovi zaduživanja.

(5) Odredbe o ograničenju odbitka kamate iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje:

- 1) samostalni porezni obveznik odnosno onaj koji nije dio konsolidirane grupe za računovodstvene potrebe i koji nema nijednu povezanu osobu u smislu članka 30.b stavka 7. ovoga Zakona, ili stalnu poslovnu jedinicu, te ako ne prima ili ne odobrava zajmove svojim članovima ili dioničarima i
- 2) porezni obveznik koji je financijsko društvo.

(6) U smislu stavka 5. točke 2. ovoga članka, financijsko društvo je svaki subjekt koji se pojavljuje u bilo kojem od sljedećih ustrojstveno pravnih oblika: kreditna institucija, investicijsko društvo, društvo za upravljanje, UAIF, investicijski fond (UCITS i AIF), društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, mirovinsko društvo, mirovinski fond, središnja druga ugovorna strana, središnji depozitorij vrijednosnih papira, a koji se utvrđuju u skladu s posebnim propisima.

(7) Porezni obveznik može pri izračunu prekoračenih troškova zaduživanja isključiti zajmove upotrijebljene za financiranje dugoročnih javnih infrastrukturnih projekata ako su nositelj projekta, troškovi zaduživanja, imovina i prihod unutar Europske unije, pri čemu se sav prihod od dugoročnog javnog infrastrukturnog projekta isključuje iz EBITDA-e poreznog obveznika.

(8) Dugoročni javni infrastrukturni projekt iz stavka 7. ovoga članka znači projekt kojim se osigurava, nadograđuje, upravlja i/ili održava imovina velikih razmjera za koju država članica smatra da je u općem javnom interesu.

(9) Porezni obveznik može prekoračene troškove zaduživanja iz stavka 1. ovoga članka utvrdene u poreznom razdoblju prenositi u sljedeća tri porezna razdoblja, ali u svakom poreznom razdoblju do iznosa utvrđenog prema stavku 1. ovoga članka.

(10) Za iznose prekoračenih troškova zaduživanja koji su veći od iznosa iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik uvećava poreznu osnovicu.

(11) Iznimno od stavka 10. ovoga članka, porezni obveznici koji primjenjuju odredbe članka 8. i 14. ovoga Zakona iznos porezno nepriznatih troškova iz stavka 1. ovoga članka umanjuju iznosima za koje se povećava porezna osnovica utvrđena prema tim člancima ovoga Zakona.

(12) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Pravilo o kontroliranim inozemnim društvima

Članak 30.b

(1) Kontroliranim inozemnim društvom poreznog obveznika smatra se svaki subjekt koji se pojavljuje u bilo kojem ustrojstveno pravnom obliku ili stalna poslovna jedinica smještena u drugoj državi čija dobit ne podliježe porezu ili je neoporeziva u toj državi ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) u slučaju subjekta, ako sam porezni obveznik ili zajedno s povezanim osobama sudjeluje izravno ili neizravno s više od 50% glasačkih prava ili je izravni ili neizravni vlasnik više od 50% kapitala ili ostvaruje pravo na primitak više od 50% dobiti tog subjekta i

- 2) stvarni porez na dobit koji je subjekt ili stalna poslovna jedinica platila u inozemstvu (drugoj državi članici) manji je od razlike između poreza na dobit koji bi se naplatio subjektu ili stalnoj poslovnoj jedinici prema Zakonu i stvarnog poreza na dobit koji je subjekt ili stalna poslovna jedinica platila.

(2) Ako se subjekt ili stalna poslovna jedinica smatra kontroliranim inozemnim društvom u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, porezni obveznik je dužan u poreznu osnovicu uključiti neraspodijeljenu dobit subjekta ili stalne poslovne jedinice koja proizlazi iz sljedećih kategorija prihoda:

- 1) kamata ili drugog prihoda od financijske imovine,
- 2) naknada za licencije ili bilo kojeg drugog prihoda od intelektualnog vlasništva,
- 3) dividende, udjela u dobiti i prihoda od raspolaganja dionicama ili udjelima,
- 4) financijskog leasinga,
- 5) osiguranja, bankarstva i ostalih financijskih djelatnosti,
- 6) od prodaje i usluga, nastalih od robe i usluga nabavljenih od povezanih društava i prodanih povezanim društvima, s malo ili nimalo dodane gospodarske vrijednosti.

(3) Stavak 2. ovoga članka ne primjenjuje se ako kontrolirano inozemno društvo obavlja znatnu gospodarsku djelatnost s pomoću osoblja, opreme, imovine i zgrada, što se potvrđuje relevantnim činjenicama i okolnostima.

(4) Ako prihodi iz stavka 2. ovoga članka čine jednu trećinu ili manje od jedne trećine ukupnih prihoda subjekta ili stalne poslovne jedinice, subjekt ili stalna poslovna jedinica ne smatra se kontroliranim inozemnim društvom.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, financijska društva utvrđena prema članku 30.a stavku 6. ovoga Zakona ne smatraju se kontroliranim inozemnim društvima ako jedna trećina ili manje od jedne trećine prihoda iz stavka 2. ovoga članka proizlazi iz transakcija s poreznim obveznikom ili njegovim povezanim društvima.

(6) Odredbe stavaka 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju se kada se subjekt ili stalna poslovna jedinica nalazi u državama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.

(7) Za potrebe utvrđivanja kontroliranog inozemnog društva, povezanim osobama iz stavka 1. točke 1. ovoga članka smatraju se:

- 1) subjekt u kojemu porezni obveznik izravno ili neizravno posjeduje udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala od 25% ili više ili ostvaruje pravo na primitak od 25% ili više dobiti tog subjekta,
- 2) fizičke osobe ili subjekti koji izravno ili neizravno posjeduju udio u smislu prava glasa ili vlasništva kapitala poreznog obveznika od 25% ili više ili ostvaruju pravo na primitak od 25% ili više dobiti tog poreznog obveznika i
- 3) ako fizička osoba ili subjekt izravno ili neizravno posjeduje udio od 25% ili više u poreznom obvezniku i jednom ili više subjekata, svi dotični subjekti, uključujući poreznog obveznika, smatraju se povezanim osobama.

- (8) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Izračun dobiti kontroliranog inozemnog društva

Članak 30.c

(1) Iznos dobiti kontroliranog inozemnog subjekta ili stalne poslovne jedinice koja se, prema članku 30.b stavku 2. ovoga Zakona, uključuje u poreznu osnovicu poreznog obveznika izračunava se na način propisan za porezne obveznike rezidente, a udio poreznog obveznika u dobiti izračunava se na način definiran u članku 30.b stavku 1. točki 1. ovoga Zakona. Gubici subjekta ili stalne poslovne jedinice ne uključuju se u poreznu osnovicu.

(2) Podatke potrebne za utvrđivanje kontroliranih inozemnih društava iz članka 30.b ovoga Zakona i podatke o iznosu dobiti koja se prema stavku 1. ovoga članka uključuje u poreznu osnovicu dužan je uz prijavu poreza na dobit dostaviti svaki porezni obveznik koji izravno ili neizravno sudjeluje u upravi, nadzoru, kapitalu ili ostvaruje pravo na sudjelovanje u dobiti subjekta ili stalne poslovne jedinice smještene u inozemstvu.

(3) Ako je kontrolirani inozemni subjekt ili stalna poslovna jedinica platila porez na dobit za porezno razdoblje u kojemu je ta dobit bila sukladno članku 30.b stavku 2. ovoga Zakona uključena u poreznu osnovicu, plaćeni porez uračunava se u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(4) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.

Izlazno oporezivanje

Članak 30.d

(1) Porezni obveznik dužan je u poreznu osnovicu uključiti razliku između tržišne vrijednosti imovine i njezine vrijednosti utvrđene za potrebe oporezivanja kada prenosi:

- 1) imovinu u svoju stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine iako imovina ostaje u pravnom i gospodarskom vlasništvu poreznog obveznika,
- 2) imovinu iz stalne poslovne jedinice u svoje sjedište ili drugu stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, ako zbog prijenosa prestaje pravo oporezivanja prenesene imovine ili
- 3) poslovanje koje provodi stalna poslovna jedinica u drugu državu članicu ili treću zemlju, tako da pravo oporezivanja poslovanja stalne poslovne jedinice stječe druga država članica ili treća zemlja, a da pri tome ne postaje rezident te države članice ili treće zemlje.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuje i porezni obveznik kada prenosi svoju poreznu rezidentnost u drugu državu članicu ili treću zemlju odnosno postaje rezident te države ili treće zemlje, osim u slučaju one imovine koja ostaje povezana sa stalnom poslovnom jedinicom.

(3) Porezni obveznik koji prema stavku 1. i stavku 2. ovoga članka preuzima imovinu iz druge države, za porezne potrebe prihvaća utvrđene vrijednosti imovine samo ako u trenutku prijenosa odražavaju tržišnu vrijednost.

(4) Odredbe stavka 1. i stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je imovina određena za vraćanje u roku od 12 mjeseci ili ako se prenosi imovina koja se odnosi na financiranje vrijednosnih papira, imovina koja se daje kao jamstvo ili kada se prijenos imovine obavlja kako bi se ispunili bonitetni kapitalni zahtjevi ili u svrhu upravljanja likvidnošću.

(5) Porezni obveznik dužan je promjene iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. ovoga članka u roku od osam dana prijaviti Poreznoj upravi.

(6) Iznos iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik može, uz odgovarajuće jamstvo, uključiti u poreznu osnovicu tijekom pet poreznih razdoblja, u slučaju prijenosa imovine u drugu državu članicu ili treću zemlju koja je stranka Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru s kojom je sklopljen sporazum o uzajamnoj pomoći u pogledu namire poreznih potraživanja koji je istovjetan uzajamnoj pomoći predviđenoj Direktivom Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere ili je takav sporazum sklopljen s Europskom unijom. Tijekom razdoblja odgode poreznom obvezniku će se obračunati kamate.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s utvrđivanjem porezne osnovice i odgodom oporezivanja pri izlaznom oporezivanju imovine.

Hibridne neusklađenosti

Članak 30.e

(1) U smislu članka 30.f do 30.i ovoga Zakona navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:

- 1) neusklađenost znači dvostruki odbitak ili odbitak bez uključivanja,
- 2) dvostruki odbitak znači odbitak istog plaćanja, troškova ili gubitaka u jurisdikciji iz koje potječe plaćanje, u kojoj su nastali troškovi ili u kojoj su pretrpljeni gubici (jurisdikcija platitelja) i u drugoj jurisdikciji (jurisdikcija ulagatelja). U slučaju plaćanja hibridnog subjekta ili stalne poslovne jedinice jurisdikcija platitelja jest jurisdikcija u kojoj hibridni subjekt ili stalna poslovna jedinica imaju poslovni nastan ili jurisdikcija u kojoj su smješteni,
- 3) odbitak bez uključivanja pretpostavlja odbitak plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica u svakoj jurisdikciji za koju se smatra da je u njoj izvršeno to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje (jurisdikcija platitelja) bez pripadajućeg uključivanja tog plaćanja ili pretpostavljenog plaćanja u porezne svrhe u jurisdikciji primatelja plaćanja. Jurisdikcija primatelja plaćanja jest svaka jurisdikcija u kojoj je to plaćanje ili pretpostavljeno plaćanje zaprimljeno ili se smatra zaprimljenim u skladu sa zakonima bilo koje druge jurisdikcije,
- 4) odbitak je iznos za koji se smatra da se može odbiti od oporezivog prihoda u skladu sa zakonima jurisdikcije platitelja ili jurisdikcije ulagatelja. Izraz »koji se može odbiti« tumači se u skladu s tim,
- 5) uključivanje znači iznos koji se uzima u obzir u oporezivom prihodu u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Plaćanje u okviru financijskog instrumenta ne smatra se uključenim u mjeri u kojoj plaćanje ispunjava uvjete za bilo koju poreznu olakšicu isključivo zbog načina na koji se to plaćanje definira u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja. Izraz »uključen« tumači se u skladu s tim,
- 6) porezna olakšica znači oslobođenje od poreza, smanjenje porezne stope ili svaki porezni odbitak ili povrat poreza (koji ne uključuju odbitak za poreze po odbitku),
- 7) prihod koji se dvostruko uključuje znači svaku stavku prihoda koja se uključuje u skladu sa zakonima obju jurisdikcija u kojima je nastala neusklađenost,
- 8) osoba znači fizička osoba ili subjekt,

9) hibridni subjekt znači svaki subjekt ili aranžman koji se smatra oporezivim subjektom u skladu sa zakonima jedne jurisdikcije i čiji se prihod ili rashod smatra prihodom ili rashodom jedne osobe ili više njih u skladu sa zakonima druge jurisdikcije,

10) financijski instrument znači svaki instrument u mjeri u kojoj dovodi do povrata na financijska sredstva ili vlastiti kapital, a koji se oporezuje u skladu s pravilima za oporezivanje dužničkog kapitala, vlasničkog kapitala ili izvedenica u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja ili jurisdikcije platitelja te obuhvaća hibridni prijenos,

11) financijski trgovac je osoba ili subjekt koji u okviru svojeg poslovanja redovito kupuje i prodaje financijske instrumente za vlastiti račun u svrhu ostvarivanja dobiti,

12) hibridni prijenos znači svaki aranžman za prijenos financijskog instrumenta ako se, u porezne svrhe, za odnosni prinos na preneseni financijski instrument smatra da ga je istodobno dobilo više strana koje sudjeluju u tom aranžmanu,

13) tržišni hibridni prijenos znači svaki hibridni prijenos koji financijski trgovac provodi u okviru svojeg redovitog poslovanja, a ne kao dio strukturiranog aranžmana,

14) stalna poslovna jedinica koja nije uzeta u obzir znači svaki aranžman koji se u skladu sa zakonima jurisdikcije sjedišta smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice te koji se u skladu sa zakonima druge jurisdikcije ne smatra razlogom za dodjelu statusa stalne poslovne jedinice,

15) strukturirani aranžman znači aranžman koji uključuje hibridnu neusklađenost u kojem je cijena te neusklađenosti izvršena u uvjete aranžmana ili aranžman koji je osmišljen kako bi njime nastala hibridna neusklađenost, osim ako se od poreznog obveznika ili povezanog društva nije moglo u razumnoj mjeri očekivati da su upoznati s postojanjem hibridne neusklađenosti i nisu imali udjela u vrijednosti porezne olakšice nastale iz hibridne neusklađenosti.

(2) Za potrebe primjene članka 30.g i članka 30.h ovoga Zakona, definicija povezanih osoba iz članka 30.b stavka 7. ovoga Zakona nadopunjuje se kako slijedi:

- 1) ako do neusklađenosti dolazi prema stavku 1. točkama 2., 3., 4., 5. ili 7. ovoga članka ili ako je provedena prilagodba u skladu s člankom 30.g stavkom 4. ili člankom 30.h ovoga Zakona, definicija povezanog društva mijenja se tako da se zahtjev za udjelom od 25 posto zamjenjuje zahtjevom za udjelom od 50 posto,
- 2) smatra se da fizička osoba ili subjekt, koja djeluje zajedno s drugom osobom u smislu glasačkih prava u subjektu ili u smislu vlasništva kapitala subjekta, ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u cjelokupnom vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba,
- 3) povezano društvo znači i subjekt koji je dio iste konsolidirane grupe za potrebe računovodstva kao i porezni obveznik ili društvo u kojemu porezni obveznik ima znatan utjecaj na upravljanje ili društvo koje ima znatan utjecaj na upravljanje poreznog obveznika.

Članak 30.f

(1) Smatra se da dolazi do hibridne neusklađenosti u situacijama kada:

- 1) plaćanje u okviru financijskog instrumenta dovodi do odbitka bez uključivanja te takvo plaćanje nije uključeno u razumnom roku, a neusklađenost se može pripisati razlikama u definicijama instrumenta ili plaćanja u okviru njega,
- 2) plaćanje hibridnom subjektu dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja hibridnom subjektu u skladu sa zakonima jurisdikcije poslovnog nastana (osnivanja) ili registracije hibridnog subjekta i jurisdikcije svake osobe s udjelom u tom hibridnom subjektu,
- 3) plaćanje subjektu s jednom stalnom poslovnom jedinicom ili više njih dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat razlika u raspodjeli plaćanja između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta u skladu sa zakonima jurisdikcija u kojima subjekt posluje,
- 4) plaćanje dovodi do odbitka bez uključivanja kao rezultat plaćanja stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir,
- 5) plaćanje hibridnog subjekta dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir,
- 6) pretpostavljeno plaćanje između sjedišta i stalne poslovne jedinice ili između dvije ili više stalnih poslovnih jedinica dovodi do odbitka bez uključivanja te je ta neusklađenost rezultat činjenice da, u skladu sa zakonima jurisdikcije primatelja plaćanja, plaćanje nije uzeto u obzir,
- 7) dolazi do dvostrukog odbitka ili
- 8) dolazi do stvaranja strukturiranog aranžmana.

(2) Za potrebe stavka 1. točke 1. ovoga članka smatra se da je plaćanje u okviru financijskog instrumenta uključeno u oporezive prihode u razumnom roku ako:

- 1) jurisdikcija primatelja plaćanja uključuje plaćanje u poreznom razdoblju koje započinje u roku od 12 mjeseci od kraja poreznog razdoblja platitelja ili

- 2) je razumno očekivati da će jurisdikcija primatelja plaćanja uključiti plaćanje u budućem poreznom razdoblju te uvjeti plaćanja odgovaraju onima za koje bi se očekivalo da bi se dogovorili među nepovezanim osobama.
- (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, smatra se da ne dolazi do hibridne neusklađenosti ako:
- 1) financijski trgovac obavlja plaćanje koje odgovara odnosnom prinosu na preneseni financijski instrument u okviru stavka 1. točke 1. ovoga članka uz uvjet da je u jurisdikciji platitelja financijski trgovac obavezan u prihod uključiti sve iznose primljene u vezi s prenesenim financijskim instrumentom,
 - 2) se u slučajevima iz stavka 1. točaka 5., 6. ili 7. ovoga članka u jurisdikciji platitelja omogućuje prijeboj odbitka s iznosom prihoda koji se dvostruko uključuje ili
 - 3) ne nastaje među povezanim osobama utvrđenim prema članku 30.b stavku 7. i članku 30.e stavku 2. ovoga Zakona, između poreznog obveznika i povezanog društva, između sjedišta i stalne poslovne jedinice, između dviju ili više stalnih poslovnih jedinica istog subjekta ili u okviru strukturiranog aranžmana.

Članak 30.g

- (1) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira dvostrukim odbitkom, porezni obveznik koji je:
- 1) ulagatelj odnosno fizička osoba ili subjekt, koji ima direktno ili indirektno udjele u kapitalu ili glasačkom pravu primatelja, ne može iskazati porezno priznati odbitak
 - 2) platitelj ne može iskazati porezno priznati odbitak ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji ulagatelja.
 - 3) točke 1. i 2. ovoga stavka ne primjenjuju se u slučaju kada se odbitak može prebiti s prihodom koji se dvostruko uključuje u poreznu osnovicu, neovisno o tome nastaje li u tekućem ili idućem poreznom razdoblju.
- (2) U slučaju kada hibridna neusklađenost rezultira odbitkom bez uključivanja, porezni obveznik koji je:
- 1) platitelj ne može iskazati porezno priznati odbitak odnosno rashod,
 - 2) primatelj uključuje u poreznu osnovicu iznos plaćanja koji bi inače doveo do neusklađenosti ako se odbitak ne uskraćuje u jurisdikciji platitelja.
 - 3) Porezni obveznik ne može iskazati porezno priznati odbitak za plaćanje u slučaju kada s takvim plaćanjem izravno ili neizravno financira rashod koji se može odbiti i koji dovodi do hibridne neusklađenosti na temelju transakcije ili niza transakcija s povezanim društvima ili transakcija koje se sklapiju kao dio strukturiranog aranžmana, osim ako je jedna od jurisdikcija uključenih u transakciju ili niz transakcija provela istovjetnu prilagodbu takve hibridne neusklađenosti.
 - 4) U slučaju kada hibridna neusklađenost uključuje prihod stalne poslovne jedinice koja nije uzeta u obzir, porezni obveznik dužan je uključiti prihod koji bi se inače pripisao stalnoj poslovnoj jedinici koja nije uzeta u obzir, osim u slučajevima kada se prihod izuzima u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.
 - 5) U slučaju kada je hibridni prijenos financijskog instrumenta osmišljen kako bi njime nastala olakšica za porez po odbitku za plaćanje koje proizlazi iz prenesenog financijskog instrumenta u korist više uključenih strana, poreznom obvezniku ograničava se korist vezana uz porez po odbitku razmjerno neto oporezivom prihodu tog plaćanja.
 - 6) Odredbe stavka 2. točke 2. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju kada su hibridne neusklađenosti utvrđene prema članku 30.f stavku 1. točkama 2., 3., 4. ili 6. ovoga Zakona, odnosno kada primatelj nije obveznik poreza na dobit u skladu s ovim Zakonom.
 - 7) Porezni obveznik dužan je za utvrđene iznose porezno nepriznatog odbitka ili iznose koji se uključuju u poreznu osnovicu prema ovom članku i članku 30.i ovoga Zakona povećati poreznu osnovicu, a za iznos utvrđen prema članku 30.h ovoga Zakona podnijeti poreznu prijavu.
 - 8) Porezni obveznik dužan je uz prijavu poreza na dobit dostaviti informacije o tome koje su transakcije s povezanim osobama izazvale hibridnu neusklađenost, a za koje je prema stavku 7. ovoga članka povećao poreznu osnovicu ili podnio poreznu prijavu.
 - 9) Uz iznose iz stavka 8. ovoga članka uključuju se i hibridne neusklađenosti nastale prema članku 6. stavku 1. ovoga Zakona.
 - 10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s hibridnom neusklađenosti.

Obrnute hibridne neusklađenosti**Članak 30.h**

- (1) Ako se jedan ili više povezanih nerezidentnih subjekata koji drže ukupan izravan ili neizravan udio od najmanje 50 % glasačkih prava, kapitala ili prava na sudjelovanje u dobiti u hibridnom subjektu osnovanom ili registriranom u Republici Hrvatskoj nalaze u jurisdikcijama u kojima se taj hibridni subjekt smatra poreznim obveznikom, zbog potrebe izbjegavanja hibridne neusklađenosti taj subjekt će se smatrati rezidentom i obveznikom poreza na dobit po osnovi ostvarenih prihoda koji se ne oporezuju na drugi način u okviru zakona bilo koje druge jurisdikcije. Odredba ovoga stavka primjenjuje se neovisno o članku 3. ovoga Zakona.
- (2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na investicijske fondove iz članka 2. stavka 8. ovoga Zakona.

- (3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obrnutom hibridnom neusklađenosti.

Neusklađenost rezidentnosti**Članak 30.i**

- (1) U slučaju kada je porezni obveznik za porezne svrhe rezident i u nekoj drugoj jurisdikciji i kada se odbitak za plaćanje, troškove ili gubitke poreznog obveznika može odbiti od porezne osnovice i u drugoj jurisdikciji, porezni obveznik može iskazati porezno priznati odbitak samo do iznosa za koji se u drugoj jurisdikciji omogućuje prijeboj drugog odbitka s prihodom koji se dvostruko uključuje.
- (2) Ako je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka druga jurisdikcija država članica, odbitak uskraćuje država za koju se smatra da u njoj porezni obveznik nije rezident u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.
- (3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s neusklađenosti rezidentnosti.

VIII. POREZ PO ODBITKU**Članak 31.**

- (1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.
- (2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatelj.
- (3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.
- (4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate, dividende, udjele u dobiti te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.
- (5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:
- 1) na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
 - 2) na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
 - 3) imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.
- (6) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15 %.
- (7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti plaća se po stopi od 10 %.
- (8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.
- (9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.
- (10) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se po stopi od 10% na naknade za nastupe inozemnih izvođača (umjetnika, zabavljača i športaša) kada naknadu isplaćuje tuzemni ili inozemni isplatelj prema ugovoru s inozemnom osobom koja nije fizička osoba i u tom slučaju ne nastaje obveza obračuna poreza na dohodak i doprinosa za fizičku osobu izvođača.
- (11) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka obavezan je obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku pri plaćanju naknada iz ovoga članka.
- (12) Porez po odbitku plaća se po stopi od 25 % na sve vrste naknada i usluga oporezivih prema ovom članku te na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, kada se plaćaju osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave odnosno nadzora poslovanja u državama koje se nalaze na EU popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe, a s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

2. Oporezivanje isplata kamata i autorskih naknada između povezanih društava različitih država članica prema Direktivi 2003/49/EZ**2.1. Opće odredbe****Članak 31.a**

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona u primjeni Direktive Vijeća 2003/49/EZ, imaju sljedeće značenje:

- 1) kamate se smatraju prihodom od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom i bez obzira nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno, prihod od vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kasnog plaćanja ne smatraju se kamatom,
- 2) autorskim naknadama se smatraju isplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove i softver, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, uzorka ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za obavijesti koje se odnose na industrijska, komercijalna ili znan-

stvena iskustva. Plaćanja za korištenje ili za pravo na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme smatra se autorskom naknadom,

- 3) trgovačko društvo (isplatiatelj ili stvarni korisnik):
 - 3.1) je društvo koje ima jedan od oblika za koje se koristi zajednički sustav oporezivanja u svezi s plaćanjem kamata i autorskih naknada koji vrijedi za povezane osobe iz različitih država članica EU prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,
 - 3.2) za porezne svrhe je rezident u državi članici EU u skladu s pravom te države i ne smatra se rezidentom izvan EU u skladu s međunarodnim ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, sklopljenog s državom nečlanicom EU,
 - 3.3) je porezni obveznik jednog od poreza u svezi kojeg se koristi zajednički sustav oporezivanja u svezi s plaćanjem kamata i autorskih naknada koji vrijedi za povezane osobe iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Poreznim obveznikom ne smatra se društvo koje je oslobođeno poreza na dobit.
- 4) Trgovačko društvo se smatra povezanim s drugim društvom ako:
 - 4.1) prvo trgovačkog društvo (isplatiatelj) ima izravni minimalni udjel od 25 % kapitala drugoga trgovačkog društva (stvarnog korisnika), ili
 - 4.2) drugo trgovačko društvo (stvarni korisnik) ima izravni minimalni udjel od 25 % kapitala prvoga trgovačkog društva (isplatiatelja), ili
 - 4.3) treće trgovačko društvo ima izravni minimalni udjel od 25% kapitala prvog (isplatiatelja) i drugoga trgovačkog društva (stvarnog korisnika), a pri tome se radi o udjelima između društava iz država članica EU.
- 5) Stalnom poslovnom jedinicom se smatra stalno mjesto poslovanja u jednoj državi članici EU preko kojega trgovačko društvo druge države članice EU u cijelosti ili djelomično obavlja svoje poslovanje.

2.2. Isplate kamata i autorskih naknada

Članak 31.b

(1) Porez po odbitku se ne plaća na isplate kamata i autorskih naknada ako se radi o povezanim društvima iz različitih država članica EU prema članku 31.a točki 4. ovoga Zakona, pod uvjetom da su isplate kamata i autorskih naknada obavljene stvarnom korisniku društva druge države članice EU ili poslovnoj jedinici društva sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, koja se nalazi u drugoj državi članici EU.

(2) Kada društvo iz države članice EU ili stalna poslovna jedinica koja je smještena u drugoj državi članici EU isplaćuju kamate ili autorske naknade, smatra se da je ta isplata nastala u toj državi članici (državi izvora).

(3) Stavak 1. ovoga članka se primjenjuje pod uvjetom da minimalni uvjeti propisani u članku 31.a točki 4. ovoga Zakona traju neprekidno najmanje 24 mjeseca.

(4) Ako u trenutku isplate nije ispunjen uvjet minimalnog zadržavanja udjela u neprekinutom razdoblju od 24 mjeseca iz stavka 3. ovoga članka, isplata se može izvršiti neoporezivo pod uvjetom da porezni obveznik dostavi odgovarajuće jamstvo.

(5) Ministar financija pravilnikom će propisati uvjete prihvatanja odgovarajućeg jamstva.

Članak 31.c

(1) Stalna poslovna jedinica se smatra isplatiateljem kamata i autorskih naknada samo ako za stalnu poslovnu jedinicu ta isplata predstavlja porezno priznati rashod u državi članici u kojoj je smještena.

(2) Trgovačko društvo države članice EU se smatra stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada samo ako primi te isplate u svoju korist i nije posrednik, poput agenta, opunomoćenika ili ovlaštenog potpisnika, za neku drugu osobu.

(3) Stalna poslovna jedinica se smatra stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada ako:

- 3.1) je potraživanje, pravo na informacije ili korištenje informacija, zbog čega se kamate i autorska naknada isplaćuje, stvarno povezano sa tom stalnom poslovnom jedinicom,
- 3.2) kamate ili autorske naknade predstavljaju prihod za koji je ta poslovna jedinica u državi članici EU, u kojoj je smještena, obveznik jednog od poreza na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja na isplate kamata i autorskih naknada između povezanih osoba iz različitih država članica EU prema članku 31.a točki 3. podtočki 3.3. ovoga Zakona.

(4) Ako se stalna poslovna jedinica društva iz države članice EU smatra isplatiateljem ili stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada, nijedan se drugi dio tog trgovačkog društva neće smatrati isplatiateljem ili stvarnim korisnikom tih kamata ili tih autorskih naknada.

(5) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona se ne primjenjuju na isplatu kamata i autorskih naknada poslovnoj jedinici ili na isplate koje obavlja poslovna jedinica koja se nalazi u trećoj državi izvan EU, preko koje se, u cijelosti ili djelomično, obavljaju poslovi društva smještenog u državi članici EU.

(6) Ispunjavanje uvjeta iz članka 31.a – 31.d ovoga Zakona dokazuje se potvrdom nadležnog poreznog tijela u trenutku isplate kamata ili autorskih naknada. Ukoliko se

ispunjavanje uvjeta ne dokaže potvrdom u trenutku isplate, isplatiatelj je dužan platiti porez po odbitku na isplatu kamate i autorske naknade.

(7) Način provedbe stavka 6. ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 31.d

(1) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona neće se primjenjivati ako se radi o:

- 1) plaćanjima koja imaju karakter raspodjele dobiti ili povrata kapitala,
- 2) kamatama na kredite koji sadrže pravo sudjelovanja u dobiti dužnika,
- 3) kamatama na kredite koji davatelju kredita daju pravo zamjene njegovih prava na kamate s pravom na sudjelovanje u dobiti,
- 4) plaćanjima iz kredita koja ne sadrže odredbe za povrat glavnice ili ako povrat glavnice dospijeva nakon 50 godina od nastanka.

(2) Ako zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika kamata ili autorskih naknada, ili između svakog od njih i neke druge osobe, iznos kamata ili autorskih naknada je veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da takvog odnosa nema, odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona primjenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema.

(3) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona neće se primjenjivati ako je razvidno da su isplate kamata i autorskih naknada poduzete u svrhu utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza.

3. Oporezivanje dividendi i udjela u dobiti između matičnih društava i povezanih društava iz različitih država članica

Članak 31.e

(1) Porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti iz članka 31. stavka 4. i 7. ovoga Zakona ne plaća se kada se dividende i udjele u dobiti isplaćuju društvu koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, ako:

- 1) primatelj dividende ili udjela u dobiti ima najmanje 10% udjela u kapitalu društva koje isplaćuje dividendu ili udio u dobiti,
- 2) ako najniži postotak udjela iz točke 1. ovoga stavka ima u neprekidnom razdoblju od 24 mjeseca.

(2) Primatelj iz stavka 1. ovoga članka je društvo:

- 1) koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,
- 2) koje je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
- 3) je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je razvidno da isplata dividendi ili udjela u dobiti za glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva ima utaju poreza ili izbjegavanje poreza.

(4) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 31.f

(1) Odredbe članka 31.a do 31.e ovoga Zakona koje se odnose na društva koja su za porezne svrhe rezidenti u državi članici EU-a na odgovarajući način se primjenjuju i za društva koja su za porezne svrhe rezidenti u državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

(2) Način provedbe stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar financija na način da će sve postupke predviđene za društva iz država članica EU-a prilagoditi i za društva iz država članica Europskoga gospodarskog prostora.

IX. OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA

1. Obveza obračunavanja i plaćanja poreza

Članak 32.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje, prema poreznoj osnovici utvrđenoj za porezno razdoblje i propisanoj stopi u skladu s odredbama ovoga Zakona

(2) Porezni obveznik dužan je utvrditi poreznu obvezu i platiti porez s danom podnošenja porezne prijave.

2. Poslovne knjige i financijskih izvješća

Članak 33.

(1) Porezna osnovica utvrđuje se na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako ovaj Zakon ne određuje drukčije.

(2) Porezni obveznici koji koriste porezna oslobođenja ili olakšice iz članka 6. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona obvezni su osigurati posebno knjigovodstveno praćenje

poslovnih događaja i obračun dobiti za djelatnost za koju koriste ova porezna oslobođenja ili olakšice.

3. Obveza plaćanja predujma poreza na dobit

Članak 34.

(1) Porezni obveznik plaća predujam poreza na osnovi porezne prijave za prethodno porezno razdoblje. Predujam se plaća mjesečno do kraja mjeseca za protekli mjesec, u svoti koja se dobije kada se porezna obveza za prethodno porezno razdoblje podijeli s brojem mjeseci istoga razdoblja.

(2) Porezna uprava može, na temelju obavljenog nadzora ili na temelju drugih raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, te na zahtjev poreznog obveznika, rješenjem izmijeniti visinu mjesečnih predujmova poreza na dobit.

(3) Porezni obveznik koji počinje obavljati djelatnost ne plaća predujmove do prve porezne prijave.

(4) Poreznom obvezniku kojemu je prestala mogućnost prenošenja gubitka, visinu predujma do prvog podnošenja porezne prijave određuje Porezna uprava na temelju procijenjene mogućnosti ostvarenja dobiti. Procjena predujma utvrđuje se prema postignutom rezultatu poslovanja po isteku tri mjeseca.

4. Porezna prijava

Članak 35.

(1) Porezni obveznik podnosi Prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.

(2) Porezna obveza i/ili razlika za uplatu iskazana u podnesenoj Prijavi poreza na dobit dospijeva na zadnji dan roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Porezni obveznik koji je prema računovodstvenim propisima razvrstan u velike i srednje poduzetnike obvezno podnosi prijavu poreza na dobit elektroničkim putem.

(4) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.

(5) Više plaćeni predujam poreza od obveze na osnovi porezne prijave utvrđuje se na zadnji dan roka za podnošenje Prijave poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka i vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uračunava u sljedeće razdoblje.

(6) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i bilanca te račun dobiti i gubitka.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju iz članka 29. stavka 3. točke 4. i točke 5. ovoga Zakona, kod otvaranja stečajnog postupka prijava poreza na dobit podnosi se u roku od 30 dana od isteka poreznog razdoblja, a u slučajevima iz točaka 7. i 8. istog članka u roku od osam dana od isteka poreznog razdoblja.

(8) Ako porezni obveznik ne podnese poreznu prijavu prema ovom članku, obveza poreza na dobit utvrdit će se procjenom u skladu s općim poreznim propisom, uzimajući u obzir dostupne podatke iz prethodnih poreznih razdoblja, osobito ostvarene prihode, utvrđene porezne obveze, imovinu te stanje računa kod banaka.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka, ako se iz svih objektivnih okolnosti može utvrditi da se porezni obveznik ne ponaša kao poduzetnik, porezna obveza će se utvrditi procjenom kao da je došlo do okončanja postupka likvidacije ili drugog postupka kojim porezni obveznik okončava poslovanje u skladu s posebnim propisima.

(10) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.

X. PRIMJENA DRUGIH PROPISA

Članak 36.

Na utvrđivanje, naplatu i povrat poreza, žalbeni postupak, zastaru, prekršajni postupak i druge mjere glede poreza na dobit na odgovarajući način primjenjuje se Opći porezni zakon i Prekršajni zakon.

XI. OVLASTI

Članak 37.

Ministar financija će provedbene propise na čije donošenje je ovlašten odredbama članka 6., 7., 8., 13., 14., 20., 30., 31. i 35. ovoga Zakona donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

XII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 eura do 26.540,00 eura kaznit će se pravna osoba i fizička osoba obveznik poreza na dobit:

- ako ne utvrdi poreznu osnovicu sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 5. stavci 1., 2. i 4.),
- ako ne utvrdi u propisanom roku obvezu poreza po odbitku u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ga ne uplati u utvrđenoj svoti (članak 31. stavak 11.),
- ako nakon isteka razdoblja utvrđivanja poreza ne utvrdi poreznu obvezu u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ne uplati porez u utvrđenoj svoti i u propisanom roku (članak 32.),
- ako u propisanom roku ne uplati predujam poreza (članak 34. stavak 1.),
- ako ne izvijesti Poreznu upravu u slučaju promjene pravnog oblika, likvidacije, stečaja, spajanja, pripajanja ili podjele u propisanom roku (članak 39. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 eura do 2650,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Za ponovljeni prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba i fizička osoba obveznik poreza na dobit novčanom kaznom u iznosu od 390,00 eura do 39.810,00 eura, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 390,00 eura do 3980,00 eura.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

(1) Porezni obveznik kod kojeg je nastala jedna od promjena iz članka 18. i 19. ovoga Zakona obvezatno o tome pisano izvješćuje Poreznu upravu u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Na zahtjev Porezne uprave porezni obveznik je dužan dostaviti i dodatne isprave o provedenoj promjeni iz stavka.

(2) (Brisan.)

(3) (Brisan.)

(4) Odredbe članka 2. stavak 4. ovoga Zakona primjenjuju se od 1. siječnja 2006. na temelju ostvarenih kriterija po poreznoj prijavi poreza na dohodak za 2005. godinu i o tome pisano izvijestiti Poreznu upravu najkasnije do kraja 2005. godine.

Članak 40.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 127/00. i 163/03.).

Članak 41.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama« a stupa na snagu 1. siječnja 2005.

TEKST KOJI NIJE UŠAO U PROČIŠĆENI TEKST ZAKON O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O POREZU NA DOBIT (Nar. nov., br. 138/20 od 11.12.2020.)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 7.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2021. i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2021.

(2) Pri izračunu predujma poreza na dobit iz članka 5.b stavka 5. i članka 34. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18., 121/19. i 32/20.) za 2021. godinu, temeljem prijave poreza na dobit za 2020. godinu, primjenjuju se odredbe članka 4. ovoga Zakona.

(3) Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 95/05., 133/07., 156/08., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 146/12., 160/13., 12/14., 157/14., 137/15., 1/17., 2/18., 1/19., 1/20. i 59/20.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 8.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2021.

TEKST KOJI NIJE UŠAO U PROČIŠĆENI TEKST ZAKON O IZMJENAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT (Nar. nov., br. 114/22 od 3.10.2022.)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

Razlike koje porezni obveznik utvrdi i evidentira primjenom pravila za preračunavanje i zaokruživanje ili za otpise po službenoj dužnosti, u skladu sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 57/22. i 88/22.), uključuju se u poreznu osnovicu.

Članak 10.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 95/05., 133/07., 156/08., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 146/12., 160/13., 12/14., 157/14., 137/15., 1/17., 2/18., 1/19., 1/20., 59/20. i 1/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Članak 11.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Objavite svoje financijske izvještaje u RiPup-u

Cijena: 130⁰⁰ EUR + PDV

T: 01 / 49 21 737

**TEKST KOJI NIJE UŠAO U PROČIŠĆENI TEKST
ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT**

(Nar. nov., br. 114/23 od 4.10.2023.)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2024. godinu i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2024., osim članka 35. stavaka 1., 2., 5. i 7. koji se mijenja člankom 12. ovoga Zakona, a koji se primjenjuje na prijave poreza na dobit koje se podnose nakon 31. prosinca 2023. odnosno za porezno razdoblje koje završava 31. prosinca 2023.

(2) Odredba članka 5.b stavka 5. koja je izmijenjena člankom 3. ovoga Zakona primjenjuje se na izvješća koja se podnose nakon 31. prosinca 2023. odnosno za porezno razdoblje koje završava 31. prosinca 2023.

(3) Pri izračunu predujma poreza na dobit iz članka 34. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/16., 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20. i 114/22.) za 2024. godinu, na temelju prijave poreza na dobit za 2023. godinu, primjenjuje se članak 8. ovoga Zakona.

Članak 14.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 95/05., 133/07., 156/08., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 146/12., 160/13., 12/14., 157/14., 137/15., 1/17., 2/18., 1/19., 1/20., 59/20., 1/21. i 156/22.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim članaka 1. do 4., članka 6. do 8. i članka 12. koji stupaju na snagu 1. siječnja 2024.

Bilješke

Blank area for notes with horizontal lines.